

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (třetího senátu)

25. dubna 2013 *

„Předcházení zneužití finančního systému k praní peněz a financování terorismu — Směrnice 2005/60/ES — Článek 22 odstavec 2 — Rozhodnutí 2000/642/SVV — Povinnost oznamovat podezřelé finanční transakce uložená úvěrovým institucím — Instituce působící v režimu volného pohybu služeb — Určení vnitrostátní finanční zpravodajské jednotky odpovědné za shromažďování informací — Článek 56 SFEU — Omezení volného pohybu služeb — Naléhavé důvody obecného zájmu — Proporcionalita“

Ve věci C-212/11,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Tribunal Supremo (Španělsko) ze dne 21. března 2011, došlým Soudnímu dvoru dne 9. května 2011, v řízení

Jyske Bank Gibraltar Ltd

proti

Administración del Estado,

SOUDNÍ DVŮR (třetí senát),

ve složení R. Silva de Lapuerta, vykonávající funkci předsedkyně třetího senátu, K. Lenaerts, E. Juhász, J. Malenovský a D. Šváby (zpravodaj), soudci,

generální advokát: Y. Bot,

vedoucí soudní kanceláře: A. Impellizzeri, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 6. září 2012,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Jyske Bank Gibraltar Ltd M. Rubio de Casas, J. M. Olivares Blancem a J. de la Calle y Peralem, abogados, jakož i D. Bufalá Balmasedou, procurador,
- za španělskou vládu A. Rubio Gonzálezem a N. Díaz Abad, jako zmocněnci,
- za francouzskou vládu N. Rouam a G. de Berguesem, jako zmocněnci,
- za italskou vládu G. Palmieri, jako zmocněnkyní, ve spolupráci s F. Urbani Nerim, avvocato dello Stato,

* Jednací jazyk: španělština.

— za polskou vládu B. Czech a M. Szpunarem, jako zmocněnci,
— za rumunskou vládu R. H. Raduem, A. Wellman a R. Nitu jako zmocněnci,
— za Evropskou komisi J. Baquero Cruzem, E. Traversou, S. La Pergola a C. Vrignon, jako zmocněnci,
po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 4. října 2012,
vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 22 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES ze dne 26. října 2005 o předcházení zneužití finančního systému k praní peněz a financování terorismu (Úř. věst. L 309, s. 15).
- 2 Tato žádost byla podána v rámci sporu, v němž proti sobě stojí Jyske Bank Gibraltar Ltd (dále jen „Jyske“), úvěrová instituce se sídlem v Gibraltaru a působící ve Španělsku v režimu volného pohybu služeb, a Administración del Estado a jehož předmětem je rozhodnutí Consejo de Ministros (Rady ministrů) ze dne 23. října 2009, jímž byl zamítnut rozklad proti rozhodnutí tohoto orgánu ze dne 17. dubna 2009, kterým byly společnosti Jyske z důvodu odmítnutí nebo odmítání poskytnout určité informace vyžádané Servicio Ejecutivo de la Comisión para la Prevención de Blanqueo de Capitales (výkonným orgánem pro předcházení praní peněz, dále jen „Servicio Ejecutivo“) uloženy dvě pokuty v celkové výši 1 700 000 eur a dvě veřejná napomenutí.

Právní rámec

Unijní právo

- 3 Článek 6 odst. 1 a 2 směrnice Rady 91/308/EHS ze dne 10. června 1991 o předcházení zneužití finančního systému k praní peněz (Úř. věst. L 166, s. 77; Zvl. vyd. 09/01, s. 153), ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/97/ES ze dne 4. prosince 2001 (Úř. věst. L 344, s. 76, dále jen „směrnice 91/308“), stanovil:

„1. Členské státy zajistí, aby instituce a osoby, na které se vztahuje tato směrnice, a jejich vedoucí pracovníci a zaměstnanci plně spolupracovali s orgány odpovědnými za potírání praní peněz:

- a) poskytováním informací těmto orgánům z vlastního podnětu o každé skutečnosti, která by mohla nasvědčovat praní peněz;
- b) poskytováním všech potřebných informací těmto orgánům na jejich žádost v souladu s postupy stanovenými platnými zákony.

2. Informace podle odstavce 1 se předávají orgánům odpovědným za potírání praní peněz toho členského státu, na jehož území se instituce nebo osoby předávající tyto informace nacházejí. Tyto informace běžně poskytuje(i) osoba(y) určená(é) institucí nebo osobou, na kterou se vztahuje tato směrnice, v souladu s postupy stanovenými v čl. 11 odst. 1 písm. a).“

- 4 Směrnici 91/308 zrušila a nahradila směrnice 2005/60, jejíž bod 40 odůvodnění zní:

„S ohledem na mezinárodní povahu praní peněz a financování terorismu by měla být v co největší míře podporována koordinace a spolupráce mezi finančními zpravodajskými jednotkami podle rozhodnutí Rady 2000/642/SVV ze dne 17. října 2000 o způsobech spolupráce mezi finančními zpravodajskými jednotkami členských států při výměně informací [(Úř. věst. L 271, s. 4; Zvl. vyd. 19/04, s. 15)], včetně vybudování sítě finančních zpravodajských jednotek EU. K tomuto účelu by Komise měla poskytnout pomoc, která je nutná k usnadnění takové koordinace, včetně finanční podpory.“

- 5 Podle článku 5 této směrnice mohou „[č]lenské státy [...] v oblasti, na kterou se vztahuje tato směrnice, přijmout nebo ponechat v platnosti přísnější opatření za účelem předcházení praní peněz a financování terorismu“.

- 6 Článek 7 uvedené směrnice stanoví:

„Instituce a osoby, na které se tato směrnice vztahuje, uplatňují hloubkovou kontrolu klienta při:

- a) navázání obchodního vztahu;
- b) provádění příležitostných transakcí ve výši 15 000 EUR nebo více, ať již je transakce prováděna jako jediná operace nebo jako několik operací, které se zdají být spojené;
- c) existenci podezření na praní peněz nebo financování terorismu, bez ohledu na jakoukoli odchylku, výjimku nebo prahovou hodnotu;
- d) existenci pochybností o pravdivosti nebo přiměřenosti již dříve získaných identifikačních údajů o klientovi.“

- 7 Podle článku 21 téže směrnice platí:

„1. Každý členský stát zřídí finanční zpravodajskou jednotku, aby mohl účinně bojovat proti praní peněz a financování terorismu.

2. Tato finanční zpravodajská jednotka se zřídí jako ústřední vnitrostátní jednotka. Je odpovědná za přijímání oznámení obsahujících informace, které se týkají možného praní peněz či možného financování terorismu nebo které jsou vyžadovány vnitrostátními právními předpisy, (a v možném rozsahu za vyžadování takových oznámení), jejich analyzování a předávání příslušným orgánům. Pro plnění jejích úkolů jsou jí poskytnuty odpovídající zdroje.

3. Členské státy zajistí, aby finanční zpravodajská jednotka měla včasný, přímý nebo nepřímý přístup k informacím z oblasti finanční, správní a z oblasti trestního řízení, které potřebuje pro řádné plnění svých úkolů.“

- 8 Článek 22 směrnice 2005/60 stanoví:

„1. Členské státy vyžadují od institucí a osob, na které se vztahuje tato směrnice, a případně od jejich ředitelů a zaměstnanců, aby plně spolupracovali:

- a) okamžitým informováním finanční zpravodajské jednotky, a to z vlastního podnětu, pokud instituce nebo osoba, na kterou se vztahuje tato směrnice, ví, má podezření nebo má přiměřené důvody pro podezření, že dochází nebo došlo k praní peněz nebo k financování terorismu nebo k pokusům o ně;

b) okamžitým poskytováním všech potřebných informací finanční zpravodajské jednotce na její žádost, a to v souladu s postupy stanovenými příslušnými právními předpisy.

2. Informace podle odstavce 1 se předávají finanční zpravodajské jednotce členského státu, na jehož území se instituce nebo osoba předávající tyto informace nachází. Tyto informace obvykle předává osoba nebo osoby určené v souladu s postupy stanovenými v článku 34.“

9 Jak plyne z čl. 3 bodu 1 a bodu 2 písm. f) směrnice 2005/60, mezi instituce uvedené v jejím článku 22 patří i pobočky ve smyslu čl. 1 bodu 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/12/ES ze dne 20. března 2000 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o jejím výkonu (Úř. věst. L 126, s. 1; Zvl. vyd. 06/03, s. 272). Pobočka je v posledně citovaném ustanovení definována jako provozovna bez právní subjektivity, jež tvoří součást úvěrové instituce a jež přímo provádí všechny nebo některé operace tvořící podstatu činnosti úvěrových institucí.

10 Článek 1 rozhodnutí 2000/642 stanoví:

„1. Členské státy zajistí, že finanční zpravodajské jednotky vytvořené nebo určené k tomu, aby přijímaly finanční informace sdělované za účelem boje proti praní peněz, budou v souladu se svými vnitrostátními pravomocemi spolupracovat při shromažďování, analýze a vyšetřování důležitých informací o jakékoli skutečnosti, která by mohla být známkou praní peněz.

2. Pro účely odstavce 1 členské státy zajistí, aby si finanční zpravodajské jednotky vyměňovaly, z vlastního podnětu nebo na žádost a buď v souladu s tímto rozhodnutím, nebo v souladu se stávajícími nebo budoucími memorandy o porozumění, veškeré dostupné informace, které by mohly být důležité pro zpracování nebo analýzu informací nebo pro šetření finančních transakcí, které provádí finanční zpravodajská jednotka, související s praním peněz a se zapojenými fyzickými nebo právními osobami.

3. Určí-li členský stát jako finanční zpravodajskou jednotku policejní orgán, mohou být podle tohoto rozhodnutí předávány informace, které má tato finanční zpravodajská jednotka k dispozici, orgánu přijímajícího členského státu určenému pro tento účel a příslušnému pro oblasti uvedené v odstavci 1.“

11 Podle článku 4 tohoto rozhodnutí platí:

„1. Každá žádost podaná na základě tohoto rozhodnutí musí být doplněna stručným popisem významných skutečností známých dožadující finanční zpravodajské jednotce. Finanční zpravodajská jednotka upřesní v žádosti způsob, jakým budou požadované informace využity.

2. Je-li žádost podána v souladu s tímto rozhodnutím, poskytne dožádaná finanční zpravodajská jednotka veškeré relevantní informace včetně dostupných finančních informací a požadovaných policejních údajů, aniž by bylo nezbytné podávat formální žádost podle použitelných úmluv nebo dohod platných mezi členskými státy.

3. Finanční zpravodajská jednotka může odmítnout sdělit informace, které by mohly narušit vyšetřování trestného činu vedené v dožádaném členském státu, nebo za výjimečných okolností, pokud by sdělení informací bylo zjevně nepřiměřené oprávněným zájmům fyzické nebo právní osoby nebo dotčeného členského státu nebo by jinak nebylo v souladu se základními zásadami vnitrostátního práva. Každé odmítnutí poskytnout informace je třeba řádně vysvětlit finanční zpravodajské jednotce, která o ně žádá.“

12 Článek 10 tohoto rozhodnutí upřesňuje, že se vztahuje na Gibraltar a že pro tento účel a bez ohledu na článek 2 může Spojené království Velké Británie a Severního Irska oznámit generálnímu sekretariátu Rady Evropské unie ustanovení finanční zpravodajské jednotky pro Gibraltar.

Vnitrostátní právo

- 13 Směrnice 91/308 byla do španělského práva provedena zákonem č. 19/1993 ze dne 28. prosince 1993, o určitých opatřeních při předcházení praní peněz (Ley 19/1993 sobre determinadas medidas de prevención de blanqueo de capitales) (BOE č. 311 ze dne 29. prosince 1993, s. 37327).

- 14 Článek 2 odst. 1 druhý pododstavec zákona č. 19/1993 stanovil:

„Povinnými subjekty podle tohoto zákona jsou:

- a) úvěrové instituce,

[...]

Povinnými subjekty podle předchozích ustanovení jsou také zahraniční osoby nebo instituce, které prostřednictvím poboček nebo prostřednictvím poskytování služeb bez zřízení stálé provozovny vykonávají ve Španělsku činnosti stejné povahy jako výše uvedené osoby nebo instituce.

Povinné subjekty podléhají povinnostem stanoveným v tomto zákoně i v případě transakcí provedených jejich agenty nebo jinými fyzickými či právníckými osobami jednajícími jako jejich zprostředkovatelé.“

- 15 K oznamovacím povinnostem stanovil článek 3 zákona č. 19/1993 toto:

„Subjekty uvedené v předcházejícím článku mají následující povinnosti:

[...]

4. spolupracovat se [Servicio Ejecutivo] a za tímto účelem:

- a) oznámit, a to z vlastní iniciativy, jakoukoliv skutečnost nebo transakci v rámci činností uvedených v článku 1, u níž existuje podezření nebo jistota, že souvisí s praním peněz. Oznámení v zásadě provádí osoba nebo osoby, kterou nebo které určí povinné subjekty v souladu s postupy stanovenými v odstavci 7 uvedeného článku. Tato osoba nebo tyto osoby se účastní všech správních a soudních řízení týkající se údajů uvedených v oznámení nebo jakýchkoliv doplňujících informací ohledně tohoto oznámení.

Prováděcí předpis stanoví jednotlivé případy a transakce, které musí být vždy oznámeny Servicio Ejecutivo.

Rovněž budou oznámeny transakce, které zjevně neodpovídají povaze, objemu činnosti nebo předchozím transakcím u klientů, jestliže ze zvláštního přezkumu podle odstavce 2 nebude zjištěn hospodářský, profesní či obchodní účel uskutečnění transakcí týkajících se činností uvedených v článku 1 tohoto zákona;

- b) předat informace, které si Servicio Ejecutivo vyžádá v rámci svých pravomocí;

[...]“

16 Článek 16 odst. 3 uvedeného zákona stanovil:

„V souladu s pokyny, které stanoví Comisión de Prevención del Blanqueo de Capitales e Infracciones Monetarias (Komise pro předcházení praní peněz a přestupků na úseku platebního styku), bude Servicio Ejecutivo, a případně sekretariát [uvedené komise] spolupracovat s orgány jiných členských států, které mají obdobné pravomoci, přičemž zvláště žádoucí je spolupráce s členskými státy, jejichž svrchovanost se vztahuje na území, jež mají se Španělskem společnou hranici [...]“.

17 Zákon č. 19/1993 byl zrušen zákonem č. 10/2010 ze dne 28. dubna 2010, o předcházení praní peněz a financování terorismu (Ley de prevención del blanqueo de capitales y de la financiación del terrorismo) (BOE č. 103 ze dne 29. dubna 2010, s. 37458), jehož předmětem je provedení směrnice 2005/60 do španělského právního řádu. Podle čl. 48 odst. 3 uvedeného zákona se Servicio Ejecutivo zavazuje spolupracovat s orgány jiných států, které mají obdobné pravomoci. Dále je stanoveno, že výměna informací bude probíhat mimo jiné v souladu s rozhodnutím 2000/642 a se zásadami neformální skupiny, tzv. skupiny Egmont, která sdružuje finanční zpravodajské jednotky několika států, včetně jednotek členských států, a která slouží i jako fórum pro výměnu informací a pro spolupráci mezi jednotlivými finančními zpravodajskými jednotkami.

18 Článek 5 odst. 2 druhý pododstavec písm. c) královského nařízení č. 925/1995 ze dne 9. června 1995, jímž se provádí zákon č. 19/1993 ze dne 28. prosince 1993, o určitých opatřeních při předcházení praní peněz (Real Decreto 925/1995 por el que se aprueba el Reglamento de la Ley 19/1993, de 28 de diciembre, sobre determinadas medidas de prevención del blanqueo de capitales) (BOE č. 160 ze dne 6. července 1995, s. 20521), ukládá povinnost oznamovat Servicio Ejecutivo pohyby na účty nebo z účtů zřízených v daňových rájích.

19 Článek 7 odst. 2 písm. b) tohoto královského nařízení č. 925/1995 stanoví:

„Povinné subjekty v každém případě měsíčně oznamují Servicio Ejecutivo:

[...]

b) transakce fyzických nebo právnických osob nebo s takovými osobami, které jsou rezidenty na územích nebo v zemích určených za tímto účelem vyhláškou ministerstva hospodářství a financí nebo které jednají jménem takových osob, a rovněž tak transakce, jejichž součástí jsou převody peněžních prostředků do uvedených území nebo zemí nebo z nich, bez ohledu na místo bydliště zúčastněných osob, jakmile uvedené transakce převyšují částku 30 000 eur nebo ekvivalent této částky v cizí měně.“

20 Území, která se považují za daňové ráje, a území, která nespolupracují, byla stanovena v královském nařízení č. 1080/1991 ze dne 5. července 1991 (BOE č. 167 ze dne 13. července 1991, s. 233371) a ve vyhlášce ECO/2652/2002 ze dne 24. října 2002, o provádění povinnosti oznamovat transakce s některými státy Servicio Ejecutivo Komise pro předcházení praní peněz a přestupků na úseku platebního styku (Orden ECO/2652/2002 por la que se desarrollan las obligaciones de comunicación de operaciones en relación con determinados países al Servicio Ejecutivo de la Comisión de Prevención del Blanqueo de Capitales e Infracciones Monetarias) (BOE č. 260 ze dne 30. října 2002, s. 38033). Na tomto seznamu je uveden i Gibraltar.

21 Podle Tribunal Supremo stanoví článek 5 zákona z roku 2007 o praní peněz a výnosů z trestné činnosti [Crime (Money Laundering and Proceeds) Act 2007], který provádí směrnici 2005/60 do právních předpisů Gibraltarů, povinnost dodržovat bankovní tajemství.

Spor v původním řízení a předběžná otázka

- 22 Jyske, dceřiná společnost dánské banky NS Jyske Bank, je úvěrová instituce se sídlem v Gibraltaru, kde spadá pod dohled Financial Services Commission (Komise finančních služeb).
- 23 Podle předkládacího rozhodnutí působila Jyske ve Španělsku v době rozhodné z hlediska skutkového stavu v původním řízení v režimu volného pohybu služeb, tedy bez zřízení stálé provozovny v tomto státě.
- 24 Dne 30. ledna 2007 sdělila španělská finanční zpravodajská jednotka, tedy Servicio Ejecutivo, společnosti Jyske, že vzhledem ke skutečnosti, že tato neurčila zástupce pro styk s tímto orgánem, bude zahájena kontrola její organizační struktury a jejích činností vykonávaných ve Španělsku v režimu volného poskytování služeb. Servicio Ejecutivo zároveň požádal o předložení dokumentace a poskytnutí informací o totožnosti jejích klientů, a to ve lhůtě do 1. března 2007.
- 25 Tato žádost byla podána v důsledku zprávy Servicio Ejecutivo ze dne 24. ledna 2007, podle které vykonává Jyske ve Španělsku rozsáhlou činnost spočívající zejména v poskytování hypotečních půjček na pořízení nemovitostí ve Španělsku. Ve zprávě se uvádí, že „k rozvíjení této činnosti ve Španělsku využívá instituce podpory ze dvou stran, a sice ze strany španělské pobočky své mateřské společnosti a ze strany dvou advokátních kanceláří v Marbelle [(Španělsko)]. Podle veřejně dostupných informací byl vlastník jedné z těchto kanceláří vyšetřován pro podezření z trestného činu praní peněz a jeho jméno, stejně jako jméno vlastníka druhé z uvedených kanceláří, je uvedeno v několika transakcích oznámených Servicio Ejecutivo jinými osobami podléhajícími povinnosti oznamovat existenci indicíí praní peněz“. S ohledem na tyto skutečnosti dospěl Servicio Ejecutivo k názoru, že existuje vysoké riziko, že je Jyske při činnostech vykonávaných ve Španělsku v režimu volného pohybu služeb využívána k praní peněz. Podle zprávy Servicio Ejecutivo ze dne 24. ledna 2007 spočívá mechanismus používaný pro tyto účely v tom, že jsou v Gibraltaru zakládány „společnosti, jejichž finálním cílem je vyhnout se možnosti odhalení totožnosti koncového a skutečného vlastníka nemovitostí nabytých ve Španělsku, zejména na pobřeží Costa del Sol, a [...] původu prostředků použitých k pořízení těchto nemovitostí“.
- 26 Dne 23. února 2007 zaslala Jyske Servicio Ejecutivo sdělení s informací, že požádala svůj orgán dohledu, Financial Services Commission, o vyjádření, zda může požadované informace poskytnout, aniž by porušila gibraltarské právní předpisy o bankovním tajemství a ochraně osobních údajů. Dne 14. března 2007 vyzvala tato komise Servicio Ejecutivo, aby zahájil proces vzájemné spolupráce. Dopisem ze dne 2. dubna 2007 odpověděl Servicio Ejecutivo této komisi, že společnosti Jyske byly tyto povinnosti uloženy z titulu činností, které vykonává na španělském území.
- 27 Dne 12. června 2007 zaslala Jyske Servicio Ejecutivo část požadovaných informací. S odkazem na gibraltarské právní předpisy o bankovním tajemství mu ovšem odmítla sdělit údaje týkající se totožnosti svých klientů. Mezi těmito informacemi nebyly ani kopie podezřelých transakcí provedených společností Jyske po 1. lednu 2004 v rámci činností vykonávaných ve Španělsku v režimu volného pohybu služeb.
- 28 Dne 25. října 2007 proto zahájil sekretariát Servicio Ejecutivo vůči společnosti Jyske šetření a vytkl jí zejména porušení ustanovení zákona č. 19/1993.
- 29 Po ukončení šetření rozhodla Consejo de ministros dne 17. dubna 2009, že Jyske se tím, že porušila oznamovací povinnosti, které pro ni vyplývají ze zákona č. 19/1993, dopustila velmi závažného protiprávního jednání vymezeného jako „odmítnutí nebo odmítání poskytnout určitou informaci písemně vyžádanou Servicio Ejecutivo“ a „nesplnění povinnosti oznamovat zvláštní případy, které stanoví prováděcí předpis (systematický reporting)“. Za to uložila společnosti Jyske dvě veřejná napomenutí a dvě pokuty v celkové výši 1 700 000 eur.

30 Dne 30. dubna 2009 podala Jyske proti tomuto rozhodnutí rozklad ke Consejo de ministros, který tento orgán zamítl dne 23. října 2009. Jyske následně podala správní žalobu k Tribunal Supremo. Na podporu své žaloby tvrdí, že podle směrnice 2005/60 podléhá oznamovací povinnosti pouze vůči gibraltarským orgánům a že španělská právní úprava v rozsahu, v němž tuto povinnost vztahuje i na úvěrové instituce působící ve Španělsku v režimu volného pohybu služeb, je v rozporu s ustanoveními této směrnice.

31 Za těchto podmínek se Tribunal Supremo rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Může členský stát v souladu s čl. 22 odst. 2 směrnice [...] 2005/60[...] vyžadovat, aby informace, které musí poskytovat úvěrové instituce působící na jeho území bez stálé provozovny, byly předávány bezpodmínečně a přímo jeho vlastním orgánům, jejichž úkolem je předcházení praní peněz, nebo musí být žádost o informace naopak zaslána finanční zpravodajské jednotce členského státu, na jehož území se dožádaná úvěrová instituce nachází?“

K předběžné otázce

K přípustnosti

32 Španělské království se domnívá, že předběžná otázka je nepřípustná, jelikož je čistě hypotetická a nemá žádnou souvislost s předmětem sporu v původním řízení, neboť se týká výkladu čl. 22 odst. 2 směrnice 2005/60, jež měla být provedena nejpozději dne 15. prosince 2007, přičemž žádosti o informace zaslané společnosti Jyske nesou data 30. ledna 2007 a 12. června 2007.

33 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury je věcí pouze vnitrostátního soudu, jemuž byl spor předložen a jenž musí nést odpovědnost za soudní rozhodnutí, které bude vydáno, posoudit s ohledem na konkrétní okolnosti věci jak nezbytnost rozhodnutí o předběžné otázce pro vydání jeho rozsudku, tak relevanci otázek, které klade Soudnímu dvoru. Proto týkají-li se položené otázky výkladu unijního práva, je Soudní dvůr v zásadě povinen rozhodnout (rozsudek ze dne 15. ledna 2013, Križan a další, C-416/10, bod 53 a citovaná judikatura).

34 Z toho vyplývá, že se na otázky týkající se unijního práva vztahuje domněnka relevance. Odmítnutí rozhodnout o předběžné otázce podané vnitrostátním soudem je ze strany Soudního dvora možné pouze tehdy, pokud je zjevné, že žádaný výklad unijního práva nemá žádný vztah k realitě nebo předmětu sporu v původním řízení, jestliže se jedná o hypotetický problém nebo také jestliže Soudní dvůr nedisponuje skutkovými nebo právními poznatky nezbytnými pro užitečnou odpověď na otázky, které jsou mu položeny (rozsudky ze dne 1. června 2010, Blanco Pérez a Chao Gómez, C-570/07 a C-571/07, Sb. rozh. s. I-4629, bod 36, a ze dne 5. července 2012, Geistbeck, C-509/10, bod 48).

35 Směrnice 2005/60, jejíž výklad je požadován, vstoupila v platnost dne 15. prosince 2005, tedy dříve, než Servicio Ejecutivo zaslal dne 30. ledna 2007 a 12. června 2007 společnosti Jyske žádosti o informace. Rovněž je třeba poznamenat, že přestože lhůta k provedení uvedené směrnice uplynula teprve dne 15. prosince 2007, týká se spor v původním řízení legality rozhodnutí, které Consejo de Ministros přijala vůči Jyske dne 23. října 2009, tedy po uplynutí lhůty pro provedení předmětné směrnice.

36 Z toho vyplývá, že žádost o rozhodnutí o předběžné otázce je přípustná.

K věci samé

- 37 Podstatou otázky předkládajícího soudu je, zda čl. 22 odst. 2 směrnice 2005/60 musí být vykládán tak, že brání vnitrostátní právní úpravě členského státu, která vyžaduje, aby úvěrové instituce vykonávající na jeho území činnost v režimu volného pohybu služeb sdělovaly informace požadované pro boj proti praní peněz a financování terorismu přímo finanční zpravodajské jednotce tohoto členského státu.
- 38 Úvodem je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury Soudní dvůr pro to, aby soudu, který mu položil předběžnou otázku, poskytl užitečnou odpověď, může zohlednit i normy unijního práva, na které vnitrostátní soud ve své otázce neodkázal (rozsudek ze dne 3. dubna 2008, Militzer & Münch, C-230/06, Sb. rozh. s. I-1895, bod 19).
- 39 V projednávaném případě nezávisí odpověď na položenou otázku jen na výkladu čl. 22 odst. 2 směrnice 2005/60, ale musí být zohledněna i veškerá ustanovení uvedené směrnice a rozhodnutí 2000/642 a článek 56 SFEU.

K směrnici 2005/60

- 40 Ze znění čl. 22 odst. 2 směrnice 2005/60 výslovně vyplývá, že instituce a osoby, které podléhají povinnostem podle této směrnice, musí předávat informace potřebné k předcházení praní peněz a financování terorismu finanční zpravodajské jednotce toho členského státu, na jehož území se nacházejí.
- 41 Na rozdíl od toho, co tvrdí španělská vláda, nelze výraz „člensk[ý] stát[...]“, na jehož území se instituce nebo osoba předávající tyto informace nachází,“ vykládat tak, že se jím v případě činnosti, kterou dotýčný subjekt vykonává v režimu volného pohybu služeb, označuje území hostitelského členského státu, na němž je tato činnost vykonávána.
- 42 Tento výklad totiž neodpovídá obecnému smyslu dotčeného výrazu. Kromě toho čl. 22 odst. 2 uvedené směrnice nerozlišuje mezi službami poskytovanými v členském státě, na jehož území se subjekt nachází, a službami poskytovanými v jiných členských státech v režimu volného pohybu služeb, a tím spíše neuvádí v souvislosti se službami poskytovanými v režimu volného pohybu služeb, že by příslušnou měla být finanční zpravodajská jednotka členského státu, v němž jsou takové služby poskytovány.
- 43 Z toho plyne, že čl. 22 odst. 2 téže směrnice musí být vykládán tak, že stanoví, že v něm zmíněné subjekty musí předávat požadované informace finanční zpravodajské jednotce členského státu, na jehož území se nacházejí, což v případě transakcí uskutečněných v režimu volného pohybu služeb znamená finanční zpravodajské jednotce domovského členského státu.
- 44 Je ovšem třeba přezkoumat, zda toto ustanovení brání tím pádem tomu, aby hostitelský členský stát vyžadoval, aby úvěrová instituce vykonávající na jeho území činnost v režimu volného pohybu služeb předávala příslušné informace přímo jeho vlastní finanční zpravodajské jednotce.
- 45 V této souvislosti je třeba zaprvé konstatovat, že znění čl. 22 odst. 2 směrnice 2005/60 takovou možnost výslovně nezakazuje.
- 46 Zadruhé je namístě poznamenat, že směrnice 2005/60 sice vychází z dvojího právního základu, konkrétně z čl. 47 odst. 2 ES (nyní čl. 53 odst. 1 SFEU) a z článku 95 ES (nyní článku 114 SFEU), takže jejím cílem je také zajištění řádného fungování vnitřního trhu, avšak jejím hlavním cílem je předcházení zneužití finančního systému k praní peněz a financování terorismu, jak plyne z jejího názvu i odůvodnění a ze skutečnosti, že byla v mezinárodním kontextu stejně jako směrnice 91/308,

kteřá jí předcházela, přijata proto, aby doporučení Finančního akčního výboru (FATF), který je nejvyšším mezinárodním orgánem činným v boji proti praní peněz, byla v Evropské unii uplatňována jako závazná.

- 47 Taková právní úprava, jako je úprava dotčená ve věci v původním řízení, jejímž cílem je umožnit příslušným orgánům hostitelského členského státu získávat informace potřebné pro účinnější boj proti praní peněz a financování terorismu, tudíž sleduje obdobný cíl jako směrnice 2005/60.
- 48 Zatřetí směrnice 2005/60 nezabývá orgány členského státu, na jehož území jsou uskutečňovány podezřelé transakce či operace, pravomocí vyšetřovat a stíhat protiprávní jednání související s praním peněz. Tak tomu je i v případě transakcí realizovaných prostřednictvím volného pohybu služeb.
- 49 Z toho plyne, že čl. 22 odst. 2 směrnice 2005/60 v zásadě nebrání právní úpravě členského státu, která vyžaduje, aby úvěrové instituce vykonávající na jeho území činnost v režimu volného pohybu služeb předávaly požadované informace přímo jeho vlastní finanční zpravodajské jednotce, je-li cílem takové právní úpravy zvýšit v souladu s unijním právem účinnost boje proti praní peněz a financování terorismu.
- 50 Taková právní úprava tudíž nemůže ohrozit zásady zavedené směrnicí 2005/60, jež se týkají oznamovací povinnosti subjektů, na které se tato směrnice vztahuje, ani snížit účinnost stávajících forem spolupráce a výměny informací mezi finančními zpravodajskými jednotkami, které stanoví rozhodnutí 2000/642.
- 51 V této souvislosti je třeba poukázat na to, že právní úprava přijatá jedním členským státem a vyžadující, aby úvěrové instituce, které se nacházejí v jiném členském státě a na jeho území působí v režimu volného pohybu služeb, předávaly informace potřebné pro boj proti praní peněz a financování terorismu přímo jeho vlastní finanční zpravodajské jednotce, nemůže zbavit úvěrové instituce, na které se vztahuje směrnice 2005/60, povinnosti poskytovat požadované informace podle článku 22 této směrnice finanční zpravodajské jednotce členského státu, na jehož území se nacházejí.
- 52 Stran koordinace a spolupráce mezi finančními zpravodajskými jednotkami, jak je stanoví směrnice 2005/60 a rozhodnutí 2000/642, je dále třeba poznamenat, že z bodu 40 odůvodnění citované směrnice vyplývá, že „[s] ohledem na mezinárodní povahu praní peněz a financování terorismu by měla být v co největší míře podporována koordinace a spolupráce mezi finančními zpravodajskými jednotkami podle rozhodnutí 2000/642[...], včetně vybudování sítě finančních zpravodajských jednotek EU“.
- 53 V tomto ohledu je třeba nejprve poznamenat, že směrnice 2005/60 stanoví sice mnoho konkrétních a podrobných povinností, které souvisejí s hloubkovou kontrolou klienta, oznamováním a uchováváním záznamů a které musí členské státy uložit finančním institucím, na něž se směrnice vztahuje, avšak v souvislosti se spoluprací mezi finančními zpravodajskými jednotkami nestanoví sama směrnice žádnou povinnost ani postup, jen v článku 38 uvádí, že „Komise poskytne pomoc potřebnou pro usnadnění koordinace, včetně výměny informací mezi finančními zpravodajskými jednotkami v rámci Společenství“.
- 54 Dále je třeba konstatovat, že taková vnitrostátní právní úprava, jako je úprava dotčená ve věci v původním řízení, neporušuje žádné z ustanovení rozhodnutí 2000/642, pokud finanční zpravodajská jednotka členského státu, který přijme takovou právní úpravu, není zbavena své povinnosti spolupracovat s finančními zpravodajskými jednotkami ostatních členských států a pokud je v nezměněné podobě zachováno i její právo žádat tyto jednotky na základě vzájemnosti o předávání dokumentů či informací pro účely boje proti praní peněz.

- 55 Taková právní úprava totiž nenarušuje mechanismus spolupráce mezi finančními zpravodajskými jednotkami upravený v rozhodnutí 2000/642, nýbrž vedle tohoto mechanismu stanoví pro finanční zpravodajskou jednotku dotčeného členského státu prostředek k získávání informací ve zvláštním případě, kdy je na jeho území vykonávána činnost v režimu volného pohybu služeb.
- 56 Z výše uvedeného vyplývá, že čl. 22 odst. 2 směrnice 2005/60 nebrání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je úprava dotčená ve věci v původním řízení, odpovídá-li tato úprava podmínkám formulovaným v bodech 49 až 51 a v bodě 54 tohoto rozsudku.

K článku 56 SFEU

- 57 K ověření existence souladu s unijním právem ve smyslu bodu 49 tohoto rozsudku je třeba ještě zjistit, zda takové vnitrostátní právní úpravě, jako je úprava dotčená ve věci v původním řízení, podle které je úvěrová instituce poskytující služby na území dotčeného členského státu, aniž je na tomto území usazena, povinna předávat oznámení o podezřelých transakcích a informace, které si finanční zpravodajská jednotka hostitelského členského státu od ní vyžádá, přímo této jednotce, nebrání článek 56 SFEU.
- 58 Z ustálené judikatury Soudního dvora vyplývá, že článek 56 SFEU vyžaduje nejen odstranění jakékoli diskriminace poskytovatele služeb z důvodu jeho státní příslušnosti nebo okolnosti, že je usazen v jiném členském státě, než je stát, v němž musí být služba poskytnuta, ale rovněž odstranění jakéhokoli omezení, byť uplatňovaného bez rozdílu jak na tuzemské poskytovatele, tak na poskytovatele z jiných členských států, je-li takové povahy, že může zakazovat činnosti poskytovatele usazeného v jiném členském státě, kde legálně poskytuje obdobné služby, být na překážku těmto činnostem nebo je činit méně atraktivními (rozsudky ze dne 23. listopadu 1999, *Arblade a další*, C-369/96 a C-376/96, Recueil, s. I-8453, bod 33, a ze dne 19. prosince 2012, *Komise v. Belgie*, C-577/10, bod 38 a citovaná judikatura).
- 59 Taková právní úprava jednoho členského státu, jako je úprava dotčená ve věci v původním řízení, která úvěrové instituci, jež na území tohoto prvního členského státu působí v režimu volného pohybu služeb z území jiného členského státu, ukládá povinnost poskytovat informace přímo finanční zpravodajské jednotce prvního členského státu, představuje omezení volného pohybu služeb, neboť v souvislosti s činnostmi vykonávanými v režimu volného pohybu služeb vede k obtížím nebo dodatečným nákladům a je s to rozšířit kontroly již prováděné v členském státě, na jehož území se daná instituce nachází, a odradit tak tuto instituci od výkonu uvedených činností.
- 60 Podle ustálené judikatury Soudního dvora ovšem vnitrostátní právní úprava oblasti, která nebyla na unijní úrovni plně harmonizována a která se bez rozdílu uplatňuje na všechny osoby nebo podniky vykonávající činnost na území dotčeného členského státu, může být odůvodněná, i přes svůj omezující účinek na volný pohyb služeb, pokud odpovídá naléhavému důvodu obecného zájmu, jenž již není chráněn pravidly, kterým poskytovatel služeb podléhá v členském státě, kde je usazen, je způsobilá zaručit uskutečnění cíle, který sleduje, a nepřekračuje meze toho, co je k dosažení tohoto cíle nezbytné (viz výše uvedený rozsudek *Arblade a další*, body 34 a 35, a rozsudek ze dne 21. září 2006, *Komise v. Rakousko*, C-168/04, Sb. rozh. s. I-9041, bod 37).
- 61 Boj proti praní peněz přitom není na unijní úrovni plně harmonizován. Směrnice 2005/60 totiž provádí minimální harmonizaci, a konkrétně v článku 5 umožňuje členským státům přijmout přísnější opatření, je-li účelem takových předpisů posílení boje proti praní peněz či proti financování terorismu.

– Naléhavý důvod obecného zájmu

- 62 Předcházení praní peněz a financování terorismu i boj proti nim jsou legitimní cíle, s nimiž se členské státy ztotožnily na mezinárodní i unijní úrovni.

- 63 Bod 1 odůvodnění směrnice 2005/60, jejímž cílem je provést na unijní úrovni doporučení FATF, uvádí, že „[m]asivní toky špinavých peněz mohou poškodit stabilitu a pověst finančního sektoru a ohrozit jednotný trh a terorismus otřásá samotnými základy naší společnosti“. Obdobně bod 3 odůvodnění uvedené směrnice zdůrazňuje, že „[t]i, kdo perou peníze a financují terorismus, by se k usnadnění své trestné činnosti mohli pokoušet využívat volného pohybu kapitálu a volného pohybu finančních služeb“.
- 64 I Soudní dvůr ostatně již uznal, že boj proti praní peněz, jenž spadá pod ochranu veřejného pořádku, představuje legitimní cíl, který může odůvodnit omezení volného pohybu služeb (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 30. června 2011, Zeturf, C-212/08, Sb. rozh. s. I-5633, body 45 a 46).

– Způsobilost dotčené vnitrostátní právní úpravy dosáhnout cíle, které sleduje

- 65 Vzhledem k tomu, že orgány hostitelského členského státu mají výlučnou pravomoc stanovit skutkové podstaty protiprávních jednání páchaných na území tohoto státu, například praní peněz či financování terorismu, a tato jednání stíhat a trestat, je důvodné, aby informace o podezřelých transakcích prováděných na území tohoto členského státu byly předávány jeho finanční zpravodajské jednotce. Taková vnitrostátní právní úprava, jako je úprava dotčená ve věci v původním řízení, umožňuje dotčenému členskému státu, aby ve všech případech, kdy existuje důvodná pochybnost o legalitě určité finanční transakce, uložil povinnost sdělit mu informace, které považuje za potřebné k tomu, aby jeho vnitrostátní orgány mohly plnit své úkoly a případně stíhat a potrestat odpovědné osoby.
- 66 Jak podotkl generální advokát v bodě 109 svého stanoviska, taková právní úprava kromě toho umožňuje dotčenému členskému státu dohled nad všemi finančními transakcemi, které na jeho území provádějí úvěrové instituce, a to bez ohledu na to, pro jaký způsob poskytování svých služeb, tedy zda prostřednictvím zřízení sídla či pobočky nebo prostřednictvím volného pohybu služeb, se tyto instituce rozhodly. V souladu s ustálenou judikaturou Soudního dvora, podle které jsou vnitrostátní právní předpisy vhodné k zaručení uskutečnění dovolávaného cíle pouze tehdy, pokud opravdu odpovídají snaze jej dosáhnout soudržným a systematickým způsobem (rozsudek ze dne 10. března 2009, Hartlauer, C-169/07, Sb. rozh. s. I-1721, bod 55), podléhají tímto způsobem všechny subjekty obdobným povinnostem, jakmile působí na stejném trhu a nabízejí podobné finanční služby, které lze ve větší či menší míře zneužít k praní peněz či financování terorismu.
- 67 Taková vnitrostátní právní úprava, jako je úprava dotčená ve věci v původním řízení, která ukládá povinnost předávat informace o transakcích uskutečněných v režimu volného pohybu služeb na území hostitelského členského státu finanční zpravodajské jednotce tohoto členského státu, se tudíž jeví jako opatření způsobilé účinně a soudržně dosáhnout cíle, který tato vnitrostátní právní úprava sleduje.

– Proporcionalita

- 68 Podle ustálené judikatury je opatření omezující volný pohyb služeb přiměřené pouze tehdy, je-li způsobilé zaručit dosažení cílů, které sleduje, a nepřekračuje-li meze toho, co je k jejich dosažení nezbytné (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 15. června 2006, Komise v. Francie, C-255/04, Sb. rozh. s. I-5251, bod 44 a citovaná judikatura).
- 69 Členský stát, aby mohl účinně bojovat proti praní peněz a financování terorismu, musí mít možnost získávat potřebné informace, které mu umožní odhalovat a stíhat případná protiprávní jednání v této oblasti páchaná na jeho území anebo osobami usazenými na tomto území.
- 70 Taková vnitrostátní právní úprava, jako je úprava dotčená ve věci v původním řízení, která úvěrovým institucím působícím na jeho území v režimu volného pohybu služeb ukládá povinnost poskytovat takové informace přímo jeho vlastní finanční zpravodajské jednotce, bude nicméně přiměřená jen za předpokladu, že tato jednotka nemůže uvedené informace získat prostřednictvím finanční

zpravodajské jednotky členského státu, na jehož území se nachází úvěrová instituce, a přitom stejně účinně bojovat proti praní peněz a financování terorismu, již díky mechanismu stanovenému v článku 22 směrnice 2005/60 ve spojení s rozhodnutím 2000/642.

- 71 Získávání potřebných informací finanční zpravodajskou jednotkou hostitelského členského státu od finanční zpravodajské jednotky domovského členského státu totiž pro dotyčnou úvěrovou instituci znamená menší finanční a administrativní zátěž než povinnost poskytovat tyto informace přímo finanční zpravodajské jednotce hostitelského členského státu. Je možné, že finanční zpravodajská jednotka domovského členského státu již má požadované informace, jelikož úvěrová instituce má povinnost jí předávat informace podle čl. 22 odst. 2 směrnice 2005/60. A i v případě, že by finanční zpravodajská jednotka členského státu, v němž se úvěrová instituce nachází, musela tyto informace od dané instituce žádat, by administrativní zátěž byla menší, jelikož by úvěrová instituce musela odpovídat jen jednomu adresátovi.
- 72 Je tudíž třeba přezkoumat, zda mechanismus spolupráce a výměny informací zavedený rozhodnutím 2000/642 umožňuje za všech okolností hostitelskému členskému státu účinně bojovat proti praní peněz a financování terorismu v souvislosti s činnostmi úvěrových institucí prováděnými na jeho území v režimu volného pohybu služeb.
- 73 V tomto ohledu je nutno konstatovat, že tento mechanismus spolupráce mezi finančními zpravodajskými jednotkami vykazuje jisté mezery.
- 74 Především je třeba poukázat na to, že rozhodnutí 2000/642 stanoví významné výjimky z povinnosti dožádané finanční zpravodajské jednotky předat dožadující finanční zpravodajské jednotce požadované informace. Článek 4 odst. 3 citovaného rozhodnutí v tomto ohledu stanoví, že finanční zpravodajská jednotka může odmítnout sdělit informace, které by mohly narušit vyšetřování trestného činu vedené v dožádaném členském státě, nebo kdyby sdělení informací bylo zjevně nepřiměřené oprávněným zájmům fyzické nebo právnické osoby nebo dotčeného členského státu anebo kdyby v důsledku sdělení těchto informací byly porušeny základní zásady vnitrostátního práva; tyto pojmy však nevymezuje.
- 75 Je rovněž nesporné, že při boji proti jevům z oblasti praní peněz či financování terorismu, a tím spíše při jejich předcházení, musí být reakce orgánů co nejrychlejší. Článek 22 odst. 1 směrnice 2005/60 ostatně výslovně uvádí, že úvěrové instituce musí předávat dotčené informace okamžitě, a to ať už jde o podávání oznámení o podezřelých transakcích z vlastního podnětu nebo o poskytování potřebných informací vyžádaných příslušnou finanční zpravodajskou jednotkou. Předávání potřebných informací přímo finanční zpravodajské jednotce členského státu, na jehož území byly transakce realizovány, se tudíž jeví jako nejvhodnější prostředek k účinnému boji proti praní peněz či financování terorismu.
- 76 Rozhodnutí 2000/642 dále nestanoví pro dožádanou finanční zpravodajskou jednotku lhůtu k předání informací ani sankci za nevyhovění žádosti o předání požadovaných informací či za bezdůvodné odepření tyto informace předat.
- 77 Nakonec je nutno konstatovat, že využití mechanismu spolupráce mezi finančními zpravodajskými jednotkami k získání informací potřebných pro boj proti praní peněz či financování terorismu způsobuje nemalé obtíže u činností vykonávaných v režimu volného pohybu služeb.
- 78 V této souvislosti je třeba poukázat na to, že finanční zpravodajská jednotka hostitelského členského státu, na jehož území byly dotčené finanční transakce realizovány, má největší znalosti rizik spojených s praním peněz a financováním terorismu na území daného státu. Tato jednotka je totiž o všech skutečnostech, které mohou souviset s tuzemskou finanční kriminalitou, informována nejen od institucí a osob, na které se vztahuje směrnice 2005/60, ale i od všech vnitrostátních orgánů pověřených stíháním finančních trestných činů, tedy od správních, soudních nebo i bezpečnostních orgánů, ale i od orgánů dohledu nad burzami a nad trhy s finančními deriváty.

- 79 Dále platí, že aby finanční zpravodajská jednotka mohla požádat o informace prostřednictvím mechanismu spolupráce finančních zpravodajských jednotek zavedeného rozhodnutím 2000/642, musí již mít informace naznačující podezření z praní peněz nebo financování terorismu. Vzhledem k tomu, že podezřelé operace se podle čl. 22 odst. 2 směrnice 2005/60 oznamují finanční zpravodajské jednotce domovského členského státu a že rozhodnutí 2000/642 nestanoví povinnost předávat tyto informace automaticky finanční zpravodajské jednotce hostitelského členského státu, bude mít posledně zmíněná jednotka jen zřídkakdy k dispozici informace podporující podezření, které jsou nezbytné k zaslání žádosti o informace finanční zpravodajské jednotce domovského členského státu.
- 80 Kromě toho jsou dodatečné náklady a dodatečná administrativní zátěž, které úvěrovým institucím působícím v režimu volného pohybu služeb vznikají z oznamovací povinnosti vůči finanční zpravodajské jednotce hostitelského členského státu, relativně omezené, jelikož tyto úvěrové instituce již mají povinnost vytvořit infrastrukturu nezbytnou k předávání informací finanční zpravodajské jednotce členského státu, na jehož území se nacházejí.
- 81 Za těchto podmínek je taková vnitrostátní právní úprava hostitelského členského státu, jako je úprava dotčená ve věci v původním řízení, v souladu s požadavkem proporcionality, jestliže vyžaduje, aby úvěrové instituce, které se nacházejí na území jiného členského státu, předávaly informace související s transakcemi uskutečněnými v režimu volného pohybu služeb a potřebné pro boj proti praní peněz a financování terorismu přímo finanční zpravodajské jednotce hostitelského členského státu, jen v případě, že neexistuje účinný mechanismus zaručující plnohodnotnou spolupráci finančních zpravodajských jednotek a umožňující stejně účinně bojovat proti praní peněz a financování terorismu.
- 82 V daném případě ukládá španělská právní úprava dotčená ve věci v původním řízení úvěrovým institucím, které prostřednictvím poboček nebo v režimu volného pohybu služeb bez zřízení stálé provozovny vykonávají ve Španělsku činnost, povinnost oznamovat transakce, jejichž součástí jsou převody peněžních prostředků do určitých území nebo z nich, převýší-li tyto transakce částku 30 000 eur, přímo španělské finanční zpravodajské jednotce.
- 83 Právní úprava, která neukládá povinnost oznamovat obecně všechny a jakékoli transakce uskutečněné na španělském území v režimu volného pohybu služeb, nýbrž jen ty, které je na základě objektivních kritérií stanovených vnitrostátním zákonodárcem třeba považovat za podezřelé, se nejeví jako nepřiměřená.
- 84 Jak podotkl generální advokát v bodě 115 svého stanoviska, tato právní úprava se nakonec vzhledem k tomu, že povinnosti v ní stanovené vztahuje na všechny úvěrové instituce i všechny zahraniční osoby a entity vykonávající na španělském území činnost prostřednictvím hlavní provozovny, poboček či v režimu volného pohybu služeb, nejeví jako diskriminační.
- 85 Z výše uvedených úvah vyplývá, že na položenou otázku je třeba odpovědět takto:
- článek 22 odst. 2 směrnice 2005/60 musí být vykládán tak, že nebrání právní úpravě členského státu, která vyžaduje, aby úvěrové instituce vykonávající na jeho území svou činnost v režimu volného pohybu služeb sdělovaly informace požadované pro boj proti praní peněz a financování terorismu přímo finanční zpravodajské jednotce tohoto státu, neohrožuje-li tato právní úprava užitečný účinek uvedené směrnice ani užitečný účinek rozhodnutí 2000/642;

- článek 56 SFEU musí být vykládán tak, že takové právní úpravě nebrání, je-li odůvodněna naléhavým důvodem obecného zájmu, je-li způsobilá zaručit uskutečnění cílů, které sleduje, nepřekračuje-li meze toho, co je k dosažení těchto cílů nezbytné, a používá-li se nediskriminačním způsobem, což musí ověřit vnitrostátní soud s přihlédnutím k následujícím úvahám:
 - taková právní úprava je způsobilá dosáhnout cíle předcházet praní peněz a financování terorismu tehdy, může-li dotýčný členský stát díky ní skutečně dohlížet na podezřelé finanční transakce prováděné úvěrovými institucemi poskytujícími své služby na jeho území a pozastavit je, a případně stíhat a potrestat odpovědné osoby;
 - povinnost uložená touto právní úpravou úvěrovým institucím, které svou činnost vykonávají v režimu volného pohybu služeb, může představovat opatření, které je přiměřené sledování tohoto cíle, pokud v době rozhodné z hlediska skutkových okolností sporu v původním řízení neexistoval účinný mechanismus zaručující plnohodnotnou spolupráci finančních zpravodajských jednotek.

K nákladům řízení

- ⁸⁶ Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (třetí senát) rozhodl takto:

Článek 22 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES ze dne 26. října 2005 o předcházení zneužití finančního systému k praní peněz a financování terorismu musí být vykládán tak, že nebrání právní úpravě členského státu, která vyžaduje, aby úvěrové instituce vykonávající na jeho území svou činnost v režimu volného pohybu služeb sdělovaly informace požadované pro boj proti praní peněz a financování terorismu přímo finanční zpravodajské jednotce tohoto státu, neohrožuje-li tato právní úprava užitečný účinek uvedené směrnice ani užitečný účinek rozhodnutí Rady 2000/642/SVV ze dne 17. října 2000 o způsobech spolupráce mezi finančními zpravodajskými jednotkami členských států při výměně informací.

Článek 56 SFEU musí být vykládán tak, že takové právní úpravě nebrání, je-li odůvodněna naléhavým důvodem obecného zájmu, je-li způsobilá zaručit uskutečnění cílů, které sleduje, nepřekračuje-li meze toho, co je k dosažení těchto cílů nezbytné, a používá-li se nediskriminačním způsobem, což musí ověřit vnitrostátní soud s přihlédnutím k následujícím úvahám:

- taková právní úprava je způsobilá dosáhnout cíle předcházet praní peněz a financování terorismu tehdy, může-li dotýčný členský stát díky ní skutečně dohlížet na podezřelé finanční transakce prováděné úvěrovými institucemi poskytujícími své služby na jeho území a pozastavit je, a případně stíhat a potrestat odpovědné osoby;
- povinnost uložená touto právní úpravou úvěrovým institucím, které svou činnost vykonávají v režimu volného pohybu služeb, může představovat opatření, které je přiměřené sledování tohoto cíle, pokud v době rozhodné z hlediska skutkových okolností sporu v původním řízení neexistoval účinný mechanismus zaručující plnohodnotnou spolupráci finančních zpravodajských jednotek.

Podpisy.